

Üşüyorum

– Ayşegül Akdağ Barutçu · 18 Ocak 2017

Üşüyorum.

Hangi mevsim ki?

Kestirmek zor mu?

Yağmur öpmeli;

Tabiat ananın koynundan.

Sense şarkılar mırıldanmalısın

Ellerimi usulca ısıtırken

Kulaklarıma.

İliklerime kadar ısınmalıyım...

Ateş böcekleri

Konarken daldan dala

Üşümeyi senden öğrendim

Ve sevgili

Tabiat ana

Giymişken beyaz gelinliğini

Yanmayı senden öğrendim.

Hangi mevsimdeyiz?

Katlanmak zor mu?

Hangi yağmur yağmalı üzerimize?

Geceden,

Açsın tüm güller gülüşümüze?

Üşüyorum sevgili!

Titriyorum!

Yoksan yanımda.

Varsan yanımda eğer

Bu kent baştan sona,

Cehennem olur,

Kaynar damarlarımda

İzi kaybolur tüm zebanilerin!

Ama sus.

Seni duyabiliyorum,
Gözlerinden bir can çıkıp da usulca
Değiyor dudaklarıma,
Can çekişiyoruz birlikte
Kuru bir İstanbul havasında...

Üşüyorum.
Dinle,
Ne diyor yağmur damlacıkları?
Her yağmur sonrası toprak gibi
Aşk,
Sende ayrı kokar
Bende ayrı
Ve
Bizde apayrı..